wallitsusse linna peäle sedda ärra wötma. Kül olli hirm ja ahhastus ja kohkuminne keige risti rahwale. Keik Saksa-ma kunningad ja würstid tullid ühhel melel kokko temma wasto sõddima, ja temma ei saand woimust. Sest Jumal taewas on ikka se keigesurem Wallitseja. Ta annab kül mitto kord neile kurjadele woimust kui ta neid ommaksed tahhab nuhhelda; agga temma panneb neile ka jälle õigel aial raia, nenda kui kirjotud on: siit sadik pead sa tullema ja ei mitte emale; ja seie panneb ta sulle raia, kui so laened touswad. Job. 38, 11. Kartke siis Jumalat, ja auustage tedda ommas südames kes kunningrigid jaggab ja wõttab, ja kelle käes se wallitsusse kep on! Ärge lootke tühja lotusega se peäle et teie ollete risti rahwa suggust, waid piddage ennast ka ellamise ja teggude polest nenda ülles, kui risti inimeste kohhus on. Ellage õigusse ja pihhitsusse sees, ja nenda tenige Jummalat ja meie Issandat Jesust Kristust; ja mõtlege ikka nende sannade peäle mis Jesus ütleb: kui teie meelt ei parranda, siis tähhäte teie keik nenda hukka. Luk. 13, 5.

Se on on nüüd kolmkümmend aastad teed sest aiast et selle Turki rahwa ja meie Sure Keisri Praua ja Saksa-ma Keisri wahhel se wiimne sõdda on olnud, ja nende wahhel jälle rahho on tehtud. Meie armolisse Keisri-Praua polest on se rahho kül ka truiste ja rikkumatta petud. Agga nenda kui ühhel joma mehhel, kes üks tük aeg ennast ei sanud täis jua, himmo jälle peäle tulleb kui ta wina ja õlle-watid näab ja sinna jure woib sada; nenda ärkas ka temma himmo werre järrel jälle ülles, kui ta kuulda sai

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1771, lk. 20